

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. balandžio 30 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 2005/36/EB — 21 ir 49 straipsniai — Profesinių kvalifikacijų pripažinimas — Galimybė užsiimti architekto profesine veikla — Atleidimas nuo profesinės praktikos“

Byloje C-365/13

dėl *Conseil d'État* (Belgija) 2013 m. birželio 20 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. liepos 1 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ordre des architectes

prieš

État belge

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Safjan, teisėjai J. Malenovský ir K. Jürimäe (pranešėja),

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Ordre des architectes*, atstovaujamos advokato J. van Ypersele,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos M. Jacobs ir L. Van den Broeck,
- Estijos vyriausybės, atstovaujamos N. Grünberg,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos M. García-Valdecasas Dorrego,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir F. Gloaguen,
- Europos Komisijos, atstovaujamos J. Hottiaux ir H. Støvlbæk,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: prancūzų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, p. 22 ir klaidų ištaisymas OL L 93, 2008, p. 28), iš dalies pakeistos 2009 m. balandžio 6 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 279/2009 (OL L 93, p. 11; toliau – Direktyva 2005/36), 21 ir 49 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *Ordre des architectes* (Architektų asociacija) ir *État belge* (Belgijos valstybė) ginčą dėl atleidimo nuo pagal Belgijos teisę kitų valstybių narių, o ne Belgijos Karalystės, piliečiams numatytos architekto profesinės praktikos.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyva 2005/36 panaikinta 1985 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva 85/384/EEB dėl architektūros diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo, įskaitant priemones, padedančias veiksmingai naudotis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas (OL L 223, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 118).
- 4 Direktyvos 2005/36 19 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„<...> architektų judėjimo laisvė ir formalios kvalifikacijos įrodymų abipusis pripažinimas turėtų būti grindžiamas pagrindiniu automatinio formalios kvalifikacijos įrodymo pripažinimo principu, remiantis suderintais būtiniaisiais rengimo reikalavimais. <...> Ši sistema turėtų būti papildyta keletu įgytų teisių, kuriomis kvalifikuoti specialistai gali naudotis tam tikromis sąlygomis.“
- 5 Šios direktyvos 1 straipsnyje „Tikslas“ nustatyta:

„Ši direktyva nustato taisykles, pagal kurias valstybė narė, suteikianti galimybę savo teritorijoje užsiimti reglamentuojama profesija atsižvelgiant į specifinės profesinės kvalifikacijos turėjimą (toliau – priimančioji valstybė narė), pripažįsta vienoje ar keliose kitose valstybėse narėse (toliau – kilmės valstybė narė) įgytą profesinę kvalifikaciją, ir kurios leidžia turinčiajam minėtą kvalifikaciją užsiimti ta profesija.“
- 6 Minėtos direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Priimančiajai valstybei narei pripažinus profesinę kvalifikaciją asmuo gali užsiimti toje valstybėje narėje ta pačia profesija, kuriai jis laikomas turinčiu kvalifikaciją kilmės valstybėje narėje, ir verstis ja priimančioje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos šalies piliečiai.“
- 7 Tos pačios direktyvos 21 straipsnio „Automatinio pripažinimo principas“ 1 ir 5 dalyse numatyta:

„1. Kiekviena valstybė narė pripažįsta tokį <...> formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti <...> architekto profesine veikla, kurios rūšys išvardytos [V priedo 5.7.1 punkte], kuris atitinka būtiniausius rengimo reikalavimus, nurodytus [46 straipsnyje], ir, vertindama galimybę užsiimti profesine veikla, tokį įrodymą savo teritorijoje laiko tokiu pačiu kaip ir jos išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas.“

Tokius formalios kvalifikacijos įrodymus turi išduoti valstybių narių kompetentingos institucijos, o prireikus kartu turi būti išduodami ir atitinkamai [V priedo 5.7.1 punkte] išvardyti pažymėjimai.

Pirmos ir antros pastraipų nuostatos neturi įtakos įgytomis teisėmis, nurodytomis [49 straipsnyje].

<...>

5. Architekto formalios kvalifikacijos įrodymas, nurodytas V priedo 5.7.1 punkte, kuris automatiškai pripažįstamas pagal šio straipsnio 1 dalį, įrodo rengimo kurso pabaigimą, kuris prasidėjo ne anksčiau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademisiais metais.“

- 8 Direktyvos 2005/36 46 straipsnio „Architekto rengimas“ 1 dalyje skelbiama:

„Architekto rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip ketverių metų trukmės studijos pagal dieninio mokymo programą arba šešerių metų trukmės studijos, iš kurių ne trumpiau kaip trejus metus mokomasi pagal dieninio mokymo programą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje. Pabaigus rengimą turi būti sėkmingai išlaikomi universitetinio lygio egzaminai.

Toks rengimas, kuris turi būti universitetinio lygio ir kurio pagrindinė sudėtinė dalis yra architektūra, turi išlaikyti pusiausvyrą tarp teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų ir užtikrinti, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

<...>“

- 9 Šios direktyvos 49 straipsnyje „Architektams būdingos įgytos teisės“ nustatyta:

„1. Kiekviena valstybė narė pripažįsta VI priedo 6 punkte nurodytą formalios architekto kvalifikacijos įrodymą, suteiktą kitų valstybių narių ir patvirtintą rengimo kursą, prasidėjusį ne vėliau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademisiais metais, net jei jis neatitinka 46 straipsnyje nustatytų būtiniausių reikalavimų, ir, siedama su galimybe užsiimti architekto profesine veikla, suteikia tokiam formalios kvalifikacijos įrodymui tokią pačią galią kaip ir jos pačios išduodamam architekto formalios kvalifikacijos įrodymui.

<...>

2. Nepažeisdama šio straipsnio 1 dalies, kiekviena valstybė narė pripažįsta toliau nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus ir, siedama su galimybe užsiimti architekto profesine veikla, suteikia tokiam formalios kvalifikacijos įrodymui tokią pačią galią kaip ir jos pačios išduodamam formalios kvalifikacijos įrodymui: pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams valstybių narių, kurios pradėjo taikyti architektų veiklą reglamentuojančias taisykles <...>

<...>

Šio straipsnio 1 dalyje [pirmoje pastraipoje] nurodyti pažymėjimai turi patvirtinti, kad jų turėtojai <...> leista naudotis architekto profesiniu vardu ir pagal tas taisykles jis veiksmingai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.“

Belgijos teisė

- 10 1939 m. vasario 20 d. Įstatymo dėl architekto profesinio vardo ir architekto profesijos apsaugos (*loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte, Moniteur belge*, 1939 m. kovo 25 d., p. 1942), iš dalies pakeisto 2008 m. lapkričio 21 d. Įstatymu, kuriuo perkeliama Direktyva 2005/36/EB ir Direktyva 2006/100/EB bei iš dalies keičiami 1939 m. vasario 20 d. Įstatymas

dėl architekto profesinio vardo ir architekto profesijos apsaugos ir 1963 m. birželio 26 d. Įstatymas dėl Architektų asociacijos įsteigimo (*loi du 21 novembre 2008 transposant les directives 2005/36/CE et 2006/100/CE et modifiant les lois des 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte et 26 juin 1963 créant un Ordre des Architectes, Moniteur belge*, 2009 m. vasario 11 d., p. 11596; toliau – 1939 m. vasario 20 d. įstatymas), 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Niekas negali naudoti architekto profesinio vardo <...>, jei neturi diplomo, įrodančio, kad sėkmingai įvykdė šiam diplomui gauti keliamus reikalavimus.

2. Nepažeidžiant šio straipsnio 1 ir 4 dalių ir šio įstatymo 7 ir 12 straipsnių, Belgijos ir kitų Europos bendrijos valstybių narių ar kitos valstybės, kuri yra [1992 m. gegužės 2 d.] Europos ekonominės erdvės susitarimo [(OL L 1, 1994 m., p. 3, toliau – EEE susitarimas)] šalis, piliečiai Belgijoje gali naudoti architekto profesinį vardą, jei turi šio įstatymo, iš dalies pakeisto pagal [Direktyvos 2005/36] 21 straipsnio 7 dalies antrą pastraipą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbiamais patikslinimais, 1 priedo b punkte nurodytą diplomą, pažymėjimą ar kitą kvalifikaciją patvirtinanti dokumentą. Visi šie pakeitimai oficialiu pranešimu skelbiami *Moniteur belge*.

2.1. Belgijos valstybė pripažįsta 2 priedo a punkte nurodytus kitų valstybių narių išduotus architekto kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, išduodamus baigus mokymo kursą, prasidėjusį vėliausiai tame priede nurodytais referenciniais akademiniiais metais, net jei šie kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai neatitinka 1 priedo a punkte nurodytų minimalių reikalavimų. Belgijos valstybė savo teritorijoje jiems suteikia tokią pačią galią kaip ir jos pačios išduodamam architekto kvalifikaciją patvirtinančiam dokumentui, kiek tai susiję su teisės verstis architekto profesija įgijimu ir vertimusi šia veikla.

<...>

2.2. Nepažeidžiant 2.1. dalies pripažįstami valstybių narių piliečiams išduoti pažymėjimai, kuriuos išdavė valstybės narės, nustačiusios teisės verstis architekto veikla įgijimo ir vertimosi šia veikla taisykles nuo tokių datų:

<...>

Pirmoje pastraipoje nurodyti pažymėjimai patvirtina, kad jų turėtojai ne vėliau kaip šią datą suteikta teisė naudoti architekto profesinį vardą ir pagal minėtas taisykles jis iš tikrųjų vertėsi atitinkama veikla bent trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo.

<...>“

- 11 1963 m. birželio 26 d. Įstatymo dėl Architektų asociacijos įsteigimo (*loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes, Moniteur belge*, 1963 m. liepos 5 d., p. 6945), iš dalies pakeisto 2009 m. gruodžio 22 d. Įstatymu, kuriuo tam tikri teisės aktai suderinami su Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (*loi du 22 décembre 2009 adaptant certaines législations à la directive 2006/123/CE du Parlement européen et du Conseil relative aux services dans le marché intérieur, Moniteur belge*, 2009 m. gruodžio 29 d., p. 82151, toliau – 1963 m. birželio 26 d. įstatymas), 50 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Niekas negali būti įrašytas į asociacijos registrą, jei neatliko dvejų metų profesinės praktikos pas asmenį, kuris į registrą įrašytas bent 10 metų.“

12 1963 m. birželio 26 d. įstatymo 52 straipsnio a punktas suformuluotas taip:

„Asociacijos tarybos atleidžia nuo visos ar dalies profesinės praktikos pagal Karaliaus nustatytus reikalavimus:

a) Europos ekonominės bendrijos valstybių narių ar kitos valstybės, kuri yra [EEE susitarimo] šalis, piliečius, užsienyje teikusius paslaugas, kurios pripažįstamos lygiavertėmis profesinei praktikai.“

13 2011 m. kovo 23 d. Karaliaus dekreto dėl atleidimo nuo architekto profesinės praktikos (*arrêté royal du 23 mars 2011 relatif à la dispense du stage d'architecte, Moniteur belge*, 2011 m. balandžio 11 d., p. 23207, toliau – 2011 m. kovo 23 d. Karaliaus dekretas) 1 straipsnyje numatyta:

„Architektų asociacijos tarybos atleidžia nuo 1963 m. birželio 26 d. Įstatymo dėl Architektų asociacijos įsteigimo 50 straipsnyje nurodytos profesinės praktikos Europos ekonominės bendrijos valstybių narių ar kitos valstybės, kuri yra [EEE susitarimo] šalis, piliečius, turinčius diplomą, pažymėjimą ar kitą kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, nurodytą 1939 m. vasario 20 d. Įstatymo dėl architekto profesinio vardo ir architekto profesijos apsaugos 1 straipsnio 2.2 dalyje ir 1 priedo b punkte bei 2 priedo a ir b punktuose.

Pirma pastraipa netaikoma Belgijos įstaigų išduotiems diplomams, pažymėjimams ir kitiems kvalifikaciją patvirtinantiems dokumentams, nurodytiems minėto 1939 m. vasario 20 d. įstatymo 1 priedo b punkte ir 2 priedo a punkte.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

14 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas nagrinėjant Architektų asociacijos ieškinį dėl 2011 m. kovo 23 d. Karaliaus dekreto panaikinimo; jį 2011 m. gegužės 25 d. pareiškė *Conseil d'État*.

15 Grįsdama ieškinį Architektų asociacija remiasi 1963 m. birželio 26 d. įstatymo 50 straipsnio ir 52 straipsnio a punkto pažeidimu. Iš tikrųjų, kaip teigiama, minėtame dekrete numatyta, kad nuo pareigos atlikti profesinę praktiką atleidžiami visi valstybės, kuri yra EEE susitarimo šalis, ar bet kurios kitos, ne Belgijos, valstybės narės piliečiai, turintys diplomą, pažymėjimą ar kitą kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, nurodytus 1939 m. vasario 20 d. įstatymo 1 straipsnio 2/2 punkte ir 1 priedo b punkte bei 2 priedo a ir b punktuose. Tačiau šis bendras atleidimas nesiejamas su reikalavimu nustatyti, kad šie asmenys užsienyje teikė paslaugas, pripažįstamas lygiavertėmis profesinei praktikai. Šiame Karaliaus dekrete numatytas bendras atleidimo mechanizmas, atsižvelgiant į jame išvardytas kvalifikacijas, ir šis atleidimas nesiejamas su tuo, ar turintiems šią kvalifikaciją asmenims kilmės valstybėje narėje suteikiama teisė verstis architekto profesija. Be to, anot jos, Direktyvos 2005/36 V ir VI priedai buvo neteisingai perkelti į Belgijos teisę, t. y. į 1939 m. vasario 20 d. įstatymo 1 priedo b punktą ir 2 priedo a punktą. Dėl to architekto diplomą turintys asmenys, kurie neturi papildomo pažymėjimo, suteikiančio jiems teisę užsiimti architekto profesine veikla jų kilmės valstybėje narėje, galėtų ja užsiimti Belgijoje, o Architektų asociacija negalėtų jiems nustatyti pareigos atlikti praktiką, nes pagal 2011 m. kovo 23 d. Karaliaus dekretą numatyta, kad jie nuo jos atleidžiami.

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šiuo klausimu patikslina, jog tai, kad 2011 m. kovo 23 d. Karaliaus dekrete padaryta nuoroda į 1939 m. vasario 20 d. įstatymo 1 priedo b punkte ir 2 priedo a punkte nurodytus dokumentus, neužtikrina minimalios profesinės patirties, nes šiuose prieduose išvardyti kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai, bet nenustatytas reikalavimas pridėti pažymėjimą, patvirtinantį, kad asmuo realiai vykdė architekto veiklą. Tad jis daro išvadą, kad šiame karaliaus dekrete nurodytiems kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų turėtojams taikomas atleidimas nuo profesinės praktikos, tik jeigu jie yra visiškai kvalifikuoti profesijos atstovai. Vadinas, anot jo, darytina išvada, kad minėtu karaliaus dekretu pažeista 1963 m. birželio 26 d. įstatymo 52 straipsnio pirmą pastraipą, pagal kurią tokį atleidimą nuo profesinės praktikos leidžiama taikyti tik tam tikriems

piliečiams, kurie užsienyje teikė paslaugas, pripažįstamas lygiavertėmis profesinei praktikai, o tam įrodyti nepakanka paprasčiausiai turėti kvalifikaciją patvirtinančią dokumentą. Vis dėlto reiktų išnagrinėti 1963 m. birželio 26 d. įstatymo 52 straipsnio pirmos pastraipos atitiktį Direktyvos 2005/36 21 straipsnio 1 daliai ir 49 straipsniui.

- 17 Šiomis aplinkybėmis *Conseil d'État* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Direktyvos 2005/36] 21 ir 49 straipsniai, kuriais kiekviena valstybė narė įpareigojama savo teritorijoje pripažinti tokią pačią galią nurodytiems kvalifikaciją patvirtinantiems dokumentams, kiek jie susiję su teisės verstis profesine veikla įgijimu ir vertimusi šia veikla, kaip ir jos išduodamiems kvalifikaciją patvirtinantiems dokumentams, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos valstybei draudžiama reikalauti, jog tam, kad būtų įrašytas į Architektų asociacijos registrą, [jos] 46 straipsnį atitinkančio architekto profesinę kvalifikaciją patvirtinančio dokumento ar 49 straipsnio 1 dalyje nurodyto dokumento turėtojas dar atitiktų ir profesinės praktikos arba patirties reikalavimus, prilygstančius tiems, kurie taikomi jos teritorijoje išduotų diplomų turėtojams po to, kai jie gauna šiuos diplomus?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 18 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2005/36 21 ir 49 straipsniai – tokios redakcijos, kuri taikytina pagrindinėje byloje, – turi būti aiškinami taip, jog pagal juos draudžiama, kad priimančioji valstybė narė reikalautų iš kilmės valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją įgijusio asmens, kad šis atliktų praktiką arba įrodytų, kad turi lygiavertę profesinę patirtį tam, kad jam būtų leista užsiimti architekto profesine veikla.
- 19 Primintina, kad šia direktyva numatytas abipusis profesinių kvalifikacijų pripažinimas, kalbant apie galimybę užsiimti tam tikromis reglamentuojamomis profesijomis. Pagrindinis abipusio pripažinimo tikslas, kaip matyti iš minėtos direktyvos 1 straipsnio ir 4 straipsnio 1 dalies, yra leisti profesinę kvalifikaciją, suteikiančią galimybę užsiimti reglamentuojama profesija kilmės valstybėje narėje, turinčiam asmeniui priimančiojoje valstybėje narėje užsiimti ta pačia profesine veikla, kurios kvalifikaciją jis įgijo kilmės valstybėje narėje, ir tai daryti tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir jos piliečiai.
- 20 Kalbant būtent apie architekto profesiją, šioje direktyvoje, kaip matyti iš jos 19 konstatuojamosios dalies, numatyta automatinė profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų pripažinimo sistema, paremta suderintais būtiniaisiais rengimo reikalavimais.
- 21 Pagal teismo praktiką, susijusią su Direktyva 85/384, kuri panaikinta Direktyva 2005/36, atsižvelgiant į tokią automatinę profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų pripažinimo sistemą, draudžiama, kad priimančioji valstybė narė nustatytų papildomus reikalavimus, siekiant pripažinti profesinę kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, atitinkančius Sąjungos teisės aktų kvalifikacijos reikalavimus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Portugalija*, C-43/06, EU:C:2007:300, 27 ir 28 punktus ir Sprendimo *Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia ir kt.*, C-111/12, EU:C:2013:100, 43 ir 44 punktus).
- 22 Šis teiginys taikytinas ir kalbant apie Direktyvą 2005/36. Šiuo klausimu, pirma, pažymėtina, kad tokia šios direktyvos sąvokų reikšmė aiški. Pavyzdžiui, kalbant apie galimybę užsiimti architekto profesine veikla, minėtos direktyvos 21 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad valstybės narės pripažįsta architekto profesinę kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, nurodytus tos pačios direktyvos V priedo 5.7.1 punkte, ir tokius dokumentus laiko tokiais pačiais kaip ir jos išduodami profesinę kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai. Pagal Direktyvos 2005/36 21 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą šiuos profesinę kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus turi išduoti valstybių narių

kompetentingos institucijos, o prireikus kartu turi būti išduoti ir papildomi pažymėjimai. Šios direktyvos V priedo 5.7.1 punkte išvardytos profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų rūšys, juos išduoti įpareigotos institucijos ir papildomi pažymėjimai, suteikiantys galimybę užsiimti architekto profesine veikla. Šie dokumentai ir pažymėjimai atitinka būtiniausius architekto profesinės kvalifikacijos reikalavimus, aprašytus minėtos direktyvos 46 straipsnyje.

- 23 Direktyvos 2005/36 21 straipsnio 1 dalį papildo šios direktyvos 49 straipsnis. Pagal Direktyvos 2005/36 49 straipsnio 1 dalį valstybės narės pripažįsta minėtos direktyvos VI priede nurodytus architekto profesinę kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, patvirtinančius rengimo kursą, prasidėjusį ne vėliau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademiniiais metais, net jeigu jis neatitinka tos pačios direktyvos 46 straipsnyje nustatytų būtiniausių reikalavimų. Kalbant apie galimybę užsiimti architekto profesine veikla, pažymėtina, kad valstybės narės privalo šiems patvirtinantiems dokumentams suteikti tokią pačią galią kaip ir jų pačių išduodamiems architekto profesinę kvalifikaciją patvirtinantiems dokumentams.
- 24 Darytina išvada, kad pagal automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo sistemą, numatytą, kalbant apie architekto profesiją, Direktyvos 2005/36 21, 46 ir 49 straipsniuose, valstybėms narėms nepaliekama vertinimo diskrecijos. Jeigu valstybės narės pilietis turi šios direktyvos V priedo 5.7.1 punkte ir VI priede nurodytą profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų ir papildomų pažymėjimų, jis turi turėti galimybę užsiimti architekto profesine veikla kitoje valstybėje narėje, o ši negali iš jo reikalauti įgyti papildomų profesinių kvalifikacijų ar įrodyti, kad jau yra jas įgijęs.
- 25 Antra, galimybės numatyti papildomus reikalavimus nebuvimas, kuris išplaukia iš šio sprendimo 21 punkto, šioje direktyvoje juo labiau svarbus, nes joje numatytas didesnis automatinis profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų pripažinimas architekto profesijos atveju, kiek tai susiję su architekto profesija, nei Direktyvoje 85/384. Iš tikrųjų šios direktyvos 23 straipsnio 1 dalyje valstybei narei buvo numatyta galimybė asmenims, turintiems kitoje valstybėje narėje įgytą profesinę kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, nustatyti papildomus praktikos reikalavimus, nors šiems dokumentams ir turėjo būti taikomas abipusis pripažinimas. Direktyva 2005/36 ši galimybė panaikinta iš esmės nepakeičiant nuostatų dėl abipusio pripažinimo, kurios buvo nagrinėtos šio sprendimo 21 punkte nurodytoje teismo praktikoje.
- 26 Vis dėlto svarbu konkrečiau pažymėti, kad nors Direktyvoje 2005/36 numatyti automatinio architekto profesinių kvalifikacijų abipusio pripažinimo sistemą reglamentuojantys principai įtvirtinti šios direktyvos 21, 46 ir 49 straipsniuose, ši sistema įgyvendinama, kaip matyti iš šio sprendimo 22 ir 23 punktų, remiantis minėtos direktyvos V ir VI priedų turiniu. Vadinas, tinkamas Direktyvoje 2005/36 numatytos abipusio pripažinimo sistemos veikimas reiškia, kad valstybės narės teisingai perkėlė ne tik šios direktyvos 21, 46 ir 49 straipsnius, bet ir minėtos direktyvos V ir VI priedus.
- 27 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą atsakytina, kad Direktyvos 2005/36 21 ir 49 straipsniai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos draudžiama, kad priimančioji valstybė narė reikalautų iš kilmės valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją, numatytą šios direktyvos V priedo 5.7.1 punkte arba VI priede, įgijusio asmens, kad šis atliktų praktiką arba įrodytų, kad turi lygiavertę profesinę patirtį tam, kad jam būtų leista užsiimti architekto profesine veikla.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 28 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo, iš dalies pakeistos 2009 m. balandžio 6 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 279/2009, 21 ir 49 straipsniai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos draudžiama, kad priimančioji valstybė narė reikalautų iš kilmės valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją, numatytą šios direktyvos V priedo 5.7.1 punkte arba VI priede, įgijusio asmens, kad šis atliktų praktiką arba įrodytų, kad turi lygiavertę profesinę patirtį tam, kad jam būtų leista užsiimti architekto profesine veikla.

Parašai.